

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2024, č. j. 10.04-000082/24-0003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2025, č. j. 5 A 11/2025 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce požádal Českou advokátní komoru („žalovaná“) o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, a to k zastoupení v řízení o ústavní stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2024, č. j. 27 Co 152/2024 - 63. Žalovaná ve svém rozhodnutí advokáta neurčila. Dle jejího názoru žalobce zneužívá právo dle § 18c odst. 5 věta třetí zákona o advokacii.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalované bránil žalobou podanou u Městského soudu v Praze. Zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků. Této žádosti městský soud částečně vyhověl usnesením uvedeným v záhlaví, jehož výrokem I. žalobce osvobodil

v rozsahu 90 % soudního poplatku a výrokem II. jej vyzval k zaplacení zbývajících částí soudního poplatku ve výši 300 Kč.

[3] Městský soud shledal, že z nashromážděných podkladů plyne, že žalobce má příjmy jen ze sociálních dávek a z půjček od rodinného příslušníka. Žalobcovu finanční situaci však nepovažoval za natolik výjimečnou, aby odůvodňovala plné osvobození od soudních poplatků. Žalobce je členem bytového družstva s nájemním právem k družstevnímu bytu, dále je podílovým spoluvlastníkem tří nemovitostí a je schopen hradit měsíční členské příspěvky zapsanému spolku a výdaje za telefon. Dluhy žalobce navíc tvoří i pořádkové pokuty. Městský soud předpokládal, že tyto pokuty byly (stejně jako jiné, o kterých věděl z úřední činnosti) žalobci uloženy za hrubě urážlivá podání. Městský soud rovněž připomněl, že jednou z funkcí soudního poplatku je přimět navrhovatele, aby podání návrhu k soudu pečlivě zvážili.

II. Kasační stížnost žalobce

[4] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadá usnesení městského soudu kasační stížností v rozsahu výroku I. (tj. výroku o částečném osvobození od soudního poplatku) z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení ve výroku I. zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatel tvrdí, že je usnesení městského soudu nepřezkoumatelné. Městský soud nijak neodůvodnil svůj závěr o motivační funkci soudního poplatku, respektive neupřesnil, proč je ve stěžovatelově případě tato motivace potřebná. Dále byly podle městského soudu stěžovateli uloženy pokuty za hrubě urážlivá podání; to však z podkladů obsažených v soudním spisu nevyplývá. Příčiny stěžovatelovy nemajetnosti neměl městský soud vůbec brát v úvahu, protože kritériem při rozhodování o osvobození je jen nemajetnost samotná. Stěžovatelovu nemajetnost pak městský soud posoudil nesprávně: to, že je stěžovatel schopen hradit jiné drobné závazky a že vlastní podíly nemovitostí, ještě neznamená, že v zájmu zaplacení soudního poplatku může závazky přestat hradit a podíly prodat.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] NSS neshledal nedostatky podmínek řízení či jiné překážky, které by bránily dalšímu postupu a rozhodnutí ve věci. Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti nemusí být zastoupený advokátem ani uhradit soudní poplatek, jelikož napadá procesní rozhodnutí, kterým se řízení o žalobě nekončí (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, bod 29). Napadené usnesení proto NSS přezkoumal v rozsahu a z důvodů vymezených v kasační stížnosti s přihlédnutím k případným vadám, které je povinen zkoumat z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost **není** důvodná.

[8] NSS v nyní posuzované věci vycházel především ze svých rozsudků ze dne 20. 3. 2025, č. j. 10 As 35/2025 - 21, a ze dne 26. 3. 2025, č. j. 10 As 36/2025 - 14, jimiž v nedávné době rozhodl o kasačních stížnostech téhož stěžovatele ve skutkově téměř identických věcech. Stěžovatelova kasační stížnost v nynější věci je téměř doslovnou kopií

pokračování

kasačních stížností, o nichž NSS rozhodl výše citovanými rozsudky. Liší se pouze v označení napadených usnesení městského soudu a datu sepsání. NSS neshledal žádný důvod odchýlit se od svých dřívějších rozhodnutí.

[9] V projednávané věci městský soud částečně vyhověl stěžovateli žádosti o osvobození od soudních poplatků, přičemž svůj závěr náležitě odůvodnil především v bodech 5.-9. napadeného usnesení. NSS ve světle své ustálené judikatury (např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS) neshledal, že by napadené usnesení bylo nepřezkoumatelné. Městský soud stěžovateli nepřiznal úplné osvobození od soudních poplatků především proto, že stěžovatel není zcela nemajetný, hradí zbytečné výdaje a do dluhů se dostal také v důsledku hrazení pořádkových pokut. NSS jeho závěry považuje za přezkoumatelné. S ohledem na povahu a frekvenci stěžovatelských sporů považuje NSS za korektní také zdůraznění motivační funkce soudního poplatku (srov. citované usnesení rozšířeného senátu ve věci 1 As 196/2014, bod 13.).

[10] Odůvodnění napadeného usnesení je jako celek přezkoumatelné, logické a v souladu se zákonem, jakož i s výjimečnou povahou institutu osvobození od soudních poplatků. Závěry městského soudu jsou v souladu s judikaturou NSS, v níž kasační soud již vícekrát rozhodoval i v obdobných věcech stejného stěžovatele (viz například rozsudky NSS citované výše v bodě [8] nebo rozsudky NSS ze dne 5. 2. 2025, č. j. 8 As 17/2025 - 11; ze dne 27. 2. 2025, č. j. 9 As 9/2025 - 12; a ze dne 20. 3. 2025, č. j. 10 As 35/2025 - 21).

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Na základě výše uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti. Proto ji postupem podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl (výrok I. tohoto rozsudku).

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku). Žalovaná měla v řízení o kasační stížnosti plný úspěch, avšak nevznikly jí žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti. Proto jí NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2025

Michal Bobek
předseda senátu

